

Хто Він?

Джузеппе Москаті –
знаменитий італійський
лікар, великий гуманіст і
святий Римо-католицької
церкви

Біографія:

- Народився 25 липня 1880 в Беневенто. Джузеппе був шостим з дев'яти дітей в заможній родині, його батько був видним юристом. Коли Джузеппе було 4 роки, сім'я переїхала в Неаполь, де він провів решту життя.
- Після закінчення початкової школи в 1889 році вступив до ліцею Віктора Еммануїла, потім навчався на медичному факультеті Неапольського університету, який закінчив у 1903 році зі ступенем доктора медицини.
- У 1919 призначений головним лікарем відділення для невиліковно хворих в одній з неаполітанських лікарень. Його дослідження сприяли відкриттю інсуліну. У вельми юному віці Джузеппе був прийнятий в члени Королівської Медико-хірургічної Академії.
- У 1922 році спеціальна комісія міністерства громадської освіти дала йому право вільного викладання в асагодуцій дікурредцій клініці

Лікар-християнин

За відгуками колег Москаті був відомий своєю **самовідданістю**, **безкорисливістю** і **глибокою побожністю**. Майже ніколи не брав плати за лікування з бідняків, а особливо нужденним допомагав сам, вкладаючи купюри у виписані рецепти. Відкрито сповідував християнську віру, щодня причащаючись і спонукаючи хворих брати участь у церковних

дійствах, а саме й чинив собі перестіг

Любов – головна сила!

Москаті все своє життя декларував, що головна сила - любов. Він постійно доводив це, поєднуючи блискучі лікарські здібності з любов'ю до ближнього.

Москаті стверджував, що навіть просте співчуття зцілить хворого швидше, ніж байдуже виконання лікарем своїх обов'язків, і переконував у цьому своїх учнів.

Слова Москаті:

“Життя - це мить. Пошана, тріумф, багатство і наука – все це проминує. Всі спокуси життя проходять.

Залишається лише вічна любов - причина кожного доброго діла.

У листі до одного колеги Москаті писав:

"Блаженні ми, лікарі, якщо пам'ятаємо, що крім тіл перед нами - безсмертні душі, яких, згідно євангельської заповіді, ми повинні любити, як самих себе. У цьому - наше задоволення, а не в тому, щоб чути, як нас проголошують цілителями фізичних недуг (особливо тоді, коли совість підказує нам, що фізична недуга пройшла сама по собі!)"

Лікар бідняків!

Славнозвісний лікар Неаполя, великий Москаті, як називали його в місті, вів дуже скромне життя, залишаючи для себе лише малу частину своїх заробітків і роздаючи все інше нужденним.

A man with a mustache, wearing a white lab coat over a white shirt and a dark tie, is looking down at a glass he is holding. To his left, a woman in a black and white nun's habit is looking down at something in her hands. The background is a blurred hospital room with white railings and warm lighting.

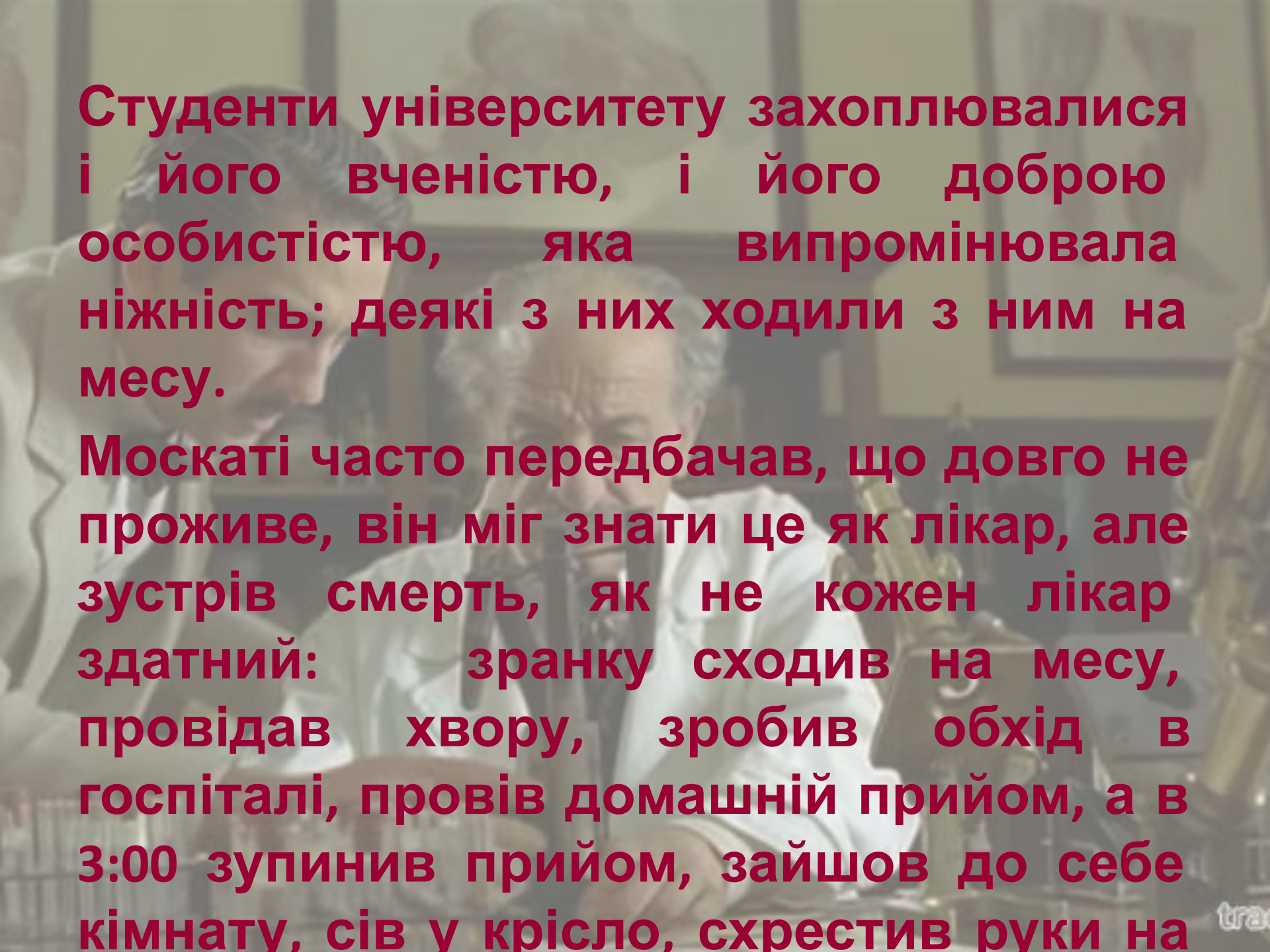
**За це його називали
"фанатиком, божевільним,
лікарем священиків і
черниць"**

Коли Джузеппе збирав своїх студентів біля мертвого тіла і починав розтин, він молився і

казав:

"Тут закінчується гординя людини! Ось що ми таке, яка повчальна смерть! Якби ви, молоді люди, час від часу роздумували про смерть, ви були б набагато добрішими"

Студенти університету захоплювалися і його вченістю, і його доброю особистістю, яка випромінювала ніжність; деякі з них ходили з ним на месу.

Москати часто передбачав, що довго не проживе, він міг знати це як лікар, але зустрів смерть, як не кожен лікар здатний: зранку сховався на месу, провідав хвору, зробив обхід в госпіталі, провів домашній прийом, а в 3:00 зупинив прийом, зайшов до себе кімнату, сів у крісло, схрестив руки на

Світ втратив святого, а хворі бідняки Неаполя втратили все!

Джузеппе Москаті помер у 1927 році у віці 46 років від раптової хвороби.

25 жовтня 1987 року він був канонізований Римським Папою Іоанном Павлом II, як благочестивий мирянин, що використав свою професію лікаря для поширення християнства, справ милосердя серед хворих, які потребують духовної допомоги.

Центром шанування Джузеппе Москаті в Неаполі є церква Джезу Нуово, в яку через три роки після смерті було перенесено

